

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire de Paris (Francja) w dniu 5 marca 2024 r. – RB i inni, w charakterze następców prawnych Claude’a Chabrola, RZ i inni, w charakterze następców prawnych Paula Gégauffa / Brinter Company Ltd, Artedis SA, BS, MW, Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques (SACD), Société des auteurs compositeurs et éditeurs de musique (SACEM) i inni

(Sprawa C-182/24, SACD i in.)

(C/2024/3892)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal judiciaire de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RB i inni, w charakterze następców prawnych Claude’a Chabrola, RZ i inni, w charakterze następców prawnych Paula Gégauffa

Strona pozwana: Brinter Company Ltd, Artedis SA, BS, MW, Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques (SACD), Société des auteurs compositeurs et éditeurs de musique (SACEM) i inni

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, 3, 4 i 8 dyrektywy 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r., art. 1–3 dyrektywy 2004/48/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ oraz art. 1, 2 i 9 dyrektywy 2006/116/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽²⁾ w zakresie, w jakim gwarantują autorowi i współautorowi utworu filmowego lub audiowizualnego zarówno wyłączne prawo do zezwalania na zwielokrotnianie ich utworów i ich publiczne udostępnianie lub do zabrania tego zwielokrotniania i publicznego udostępniania, jak i czas ochrony wygasający po 70 latach, licząc od dnia śmierci ostatniej osoby spośród współautorów utworu, a równocześnie zobowiązują państwa członkowskie do zapewnienia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji oraz stosownych środków naprawczych w przypadku naruszenia praw autorskich, jak również środków, procedur i środków naprawczych, które nie są nadmiernie skomplikowane czy kosztowne ani nie pociągają za sobą nierozsądnych ograniczeń czasowych czy nieuzasadnionych opóźnień, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczalność wniesionego przez uprawniony podmiot powództwa o stwierdzenie naruszenia prawa autorskiego do utworu współautorskiego wymaga wezwania do wzięcia udziału w sprawie wszystkich współautorów?
- 2) Czy prawo podmiotu prawa autorskiego do skutecznego środka prawnego przed sądem i dostępu do sądu będące elementem prawa do rzetelnego procesu sądowego, zagwarantowane łącznie na mocy art. 2, 3, 4 i 8 dyrektywy 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. ⁽³⁾, art. 1–3 dyrektywy 2004/48/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. oraz art. 1, 2 i 9 dyrektywy 2006/116/WE z dnia 12 grudnia 2006 r., dyrektywy 2006/115 z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽⁴⁾ i art. 17 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczalność powództwa o stwierdzenie naruszenia prawa autorskiego jest czy też nie jest uzależniona od wezwania do wzięcia udziału w sprawie wszystkich współautorów utworu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004, L 157, s. 45).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/116/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych (wersja ujednolicona) (Dz.U. 2006, L 372, s. 12).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (wersja ujednolicona) (Dz.U. 2006, L 376, s. 28).